

saa, at han paa et andet Punkt, der ellers er hans Styrke, var meget svag i Gaar. Det var med Hensyn til Angrebene paa Krigsministeren og de Beløb, der paa Finansloven skulle bevilges til Krigs- og Marineministeriet. Det tilkommer ingenlunde mig at gaa i Skranken for Ministeriet, men jeg ønsker dog, fordi Udgifterne til Militærvæsenet er et gammelt Spørgsmaal, i hvis Behandling Højre har deltaget i en Række af Aar, at gøre gældende, at det er fuldstændig galt, naar man taler om Militærudgifternes svimlende Højde. Thi medens vort Finanslovsbudget nu er i stadig Stigning og jo nu er naaet op til omtrent 80 Millioner Kroner, er den Brøkdæl, Militærudgifterne udgøre deraf, i stadig Dalen; medens alt paa de andre Ministeriers Paragraffer har udviklet sig, har dette ikke fulgt Trop dermed. Nu ved jeg godt, at man kan — endogsaa af meget fornuftige Mennesker i Tinget — høre Udtryk som Krigsgalskab brugt overfor dem, der ønske en god Udvikling og saa paa dette Omraade. Jeg ønsker dertil at sige, at der kan jo ingen være her hjemme, som ikke ere paa det rene med, at om Krigen skulde komme over vort lille Land, vilde det være en stor Ulykke, og at det at nære noget, som gaar i Retning af Krigsgalskab, i Virkeligheden vil være en Forbrydelse fra den paagældendes Side. Men en anden Sag er jo Opretholdelsen af et efter vort Lands Ævne passende Forsvarsvæsen. Der har nu det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) i Gaar atter talt om Krudttaarnene, Skanserne paa Salt-holm, Indkaldelsen o. s. v., Spørgsmaal, som jeg oprigtig talt troede vare uddebatterede i Fjor. Den ærede Krigsminister maa jo ikke have gjort noget meget slemt i denne Sommer, siden det ærede Medlem ikke havde andet at indvende.

Jeg har ikke deltaget i Debatten om disse Krudttaarne, men jeg ønsker dog at sige, at man kan ikke, som det ærede Medlem gjorde, rette nogen Bebrejdelse mod Krigsministeren for Mangel paa Klarhed. Visse Hoveder kan man bebrejde Mangel paa Klarhed. Det ærede Medlem for Ribe (Jens Busk) kom i Fjor med sin uheldige Udtalelse om Snyderi og Bedrageri. Ham kan man bebrejde Mangel paa Klarhed i sin Tankegang og Mangel paa tilstrækkelig Omhu at se efter, hvad der bliver forelagt, men den højtærede Krigsminister er der intet at bebrejde. Man kan dog ikke med Rette stille den For-dring til Krigsministeren, at naar der skal

indrettes Krudttaarne i Fæstningen, maa de frem for alt indrettes paa en saadan Maade at et Mandskab, der kommer der ud, ikke kan være i Sikkerhed der. Disse Krudttaarne, som skulle opbevare Krudt, kunde, om den Ulykke skulde ske, at Fæstningen skulde blive benyttet, ogsaa bruges til Tilflugt for Mandskabet. Nu vide vi ikke, hvilket Forsvarsvæsen vi faa, naar engang Regeringen har taget sin Stilling efter Kommissionsbetænkningens Forelæggelse, men vi vide, at hvad der bevilges dertil i Øjeblikket, er meget knebet. I det Tilfælde, at Ulykken skulde komme over vort Land, maa selvfølgelig hvad der foreligger blive benyttet, og saa vilde det dog være taabeligt, naar ingen Skade i øvrigt sker derved, om det, der kan bruges til Krudt, ikke ogsaa kan benyttes til Beskyttelse for Mandskabet.

Det ærede Medlem har draget frem, at det er blevet fortalt her, at Kanonerne ved Feltartilleriet vare udslidte, men ikke desto mindre skulde de være blevne brugte hist og her til Befæstningen. De kunne ikke være saa udslidte, siger det ærede Medlem, da han har staaet og set paa, at den højtærede Krigsminister har affyret 32 Skud med een Kanon i to Minutter. Jeg maa tilstaa at det gad jeg se. Jeg tror ikke, det er muligt. Jeg ved ganske vist, at den højtærede Krigsminister er en af vore dygtigste Artillerister baade teoretisk og praktisk, men at han skulde i to Minutter med een af de gamle Kanoner kunne affyre 32 Skud, det tror jeg ikke; der maa vist atter være noget galt ved det ærede Medlems Tal paa dette Punkt. Saa vil jeg for øvrigt sige, at den Omstændighed, at Feltartilleriets Kanoner ere udslidte, selvfølgelig ikke betyder, at der er Fare ved at bruge enhver af disse 124 Kanoner, eller hvormange der nu var Tale om. Det betyder det ikke. Selvfølgelig er en Del af disse Kanoner ubrugelige, men desuden var Affutage, Bespænding o. s. v. — det vide de fleste — saa ødelagt og saa udslidt, at det var ubrugeligt. Nu priser jeg virkelig den højtærede Krigsminister, hvis han, af hvad der saaledes ikke mere var brugeligt til Anvendelse i Feltartilleriet, kunde bruge noget andre Steder, indtil vi kom til det Tidspunkt, da der andre Steder ikke var nogen Mangel i saa Henseende. Jeg tror det vilde være overordentlig slet Økonomi, om den højtærede Krigsminister ikke gik denne Vej.

Maa jeg rette nogle Bemærkninger til den højtærede Kultusminister. Vi have jo i Fjor faaet Loven om Menighedsraad,